

Aase og hendes mand
Lars griller makrel på
eneste dag under sommer-
turen i den vestnorske
skærgård. Her i gode
sommertage.

-Vi er »bidt« af skærgården

-At vores sommerture går til den svenske skærgård er vist ingen hemmelighed. Vi holder af den anderledes natur, de rene klipper og de lyse aftener, siger Aase Køhler Jarvig. 25 gange har ægteparret besøgt skærgården. De har dog også forsøgt sig i den norske, men det satte tolderne en effektiv stopper for.

Af Aase Køhler Jarvig

Et år havde vi besluttet, at nu skulle vi udforske det Norske Sørland. Vi sejlede op langs Sveriges kyst og ud til Væderøerne. Det var utroligt smukt vejr, næsten ingen vind, så vi sejlede direkte over Skagerrak i havblik.

At ligge helt der ude og ikke kunne se land var dejligt. Havet var glat som et stuegulv. Men vi kunne mærke døningerne - de var lange. Det var som at sejle op og ned ad bakke.

Vi ankom til Kragerø og fik fortojet ved en kaj lige ud for supermarkedet. Vi gik tur i den smukke by, og slutte-

de med at handle - så ned i båden. Inden vi sejlede videre skulle vi lige se på søkort og en bog om gode ankerpladser (naturhavne). Så stod der et par pæne herre i fine uniformer på kajen - om de måtte komme om bord? Selvfølgelig måtte de det. Det blev en barsk oplevelse.

I Norge må man ikke have ret meget øl, vin og spiritus om bord købt i Danmark. Mændene lænsede alt, hvad vi havde - og så skulle vi også betale en bøde på 2.000 kr. Af vin må man have 1,5 liter, og jeg havde fire kartoner med hver tre liter og så alle Lars øl. Det var ikke mange øl, der blev tilbage i båden. Pengene fik de i danske kroner, så der blev da lidt til deres kaffekasse. De kendte ikke kursen.

Jeg klagede senere til det norske toldvæsen, men de beklagede og sagde, at jeg var da hjertelig velkommen i Norge - som lovlydig borger. Og jeg (vi) som aldrig har smuglet, ikke engang ved den tyske grænse, følte os som et par forbrydere. Det var vores start i det Norske, som man nok kan regne ud, var stemningen helt i bund.

Men vi skulle jo videre, og uanset toldere, så er det et meget smukt område. Man

sejler mellem høje bevoksede fjelde, små render og nogle fine naturhavne. Ulempen er, at vi ind i mellem skal ud i det åbne Skagerrak. Vi var heldige, for det var godt vejr. Men jeg havde ikke syntes om det i alt for meget blæsevejr.

Makreller for alle pengene

De norske søkort skal man lige vænne sig til. Hver en sten er afmærket, selv om der er 20 meter vand over. Så det skal man. Når vi skulle ud på åbent vand, blev fiskesnoren kastet ud, for sommeren i skærgården er tid for makreller.

Vi røg ind i en stor stime. Vi havde fem-seks stykker på af gangen, så vi måtte stoppe fiskeriet. Det er begrænset, hvor mange vi kunne spise. Vi grillede makrel på hundrede måder. En dag var der atter rigtigt mange makreller. Men nu havde tolderne taget vores penge, så vi ikke kunne købe mad, så måtte vi tage deres fisk, ræsonnerede vi. Indrømmet - makrel er en dejlig spise, men efter en hel uge, smager det godt med en bøf.

Det næste nordmændene drillede med var, da vi havde sat kursen mod Frederiksstad. Det er en smuk tur, hvor man sejler i en lang sejltrede ind til byen. Den ligger på begge

sider af elven, og her kan man normalt sejle videre mod Sverige. Men da vi nåede byen, stod der på et skilt, at broen var under reparation indtil 1. september. Det blev til ca. 20 sømil tilbage. Lidt surt men nu fandt vi en ny smuk rute og en fin ankerplads, for der var for langt til at vi kunne nå Frederiksstad igen den samme dag.

Griller hver dag i land

Dette skete i 1999, og vi har ikke vovet os ind i det norske igen, for vi holder os til den Svenske kyst. Vi fortsætter med at grille næsten hver dag. Det skal være meget dårligt vejr for, at grillen ikke bliver tændt.

Vi fisker stadig. Så snart vi er ude på de lidt åbne stregninger, sætter vi snoren i vandet med flere kroge for at fange makrel. Med vores nye Cobb-grill er der kommet nye varianter af fisken. Nu kan vi også røge makrellerne. Med lidt rørag er nyroget makrel bare gulf.

Ligger vi ved en klippe, der ikke egner sig til grill, pakker vi gerne gummibåden og sejler hen, hvor der er egnet. I fjor var der således en dejlig sandstrand 100 meter fra båden. Gummiknallerten blev pakket med bord, stole og

madkurv, grill og drikkevarer. Selvfølgelig går vi også i havn, når vi skal handle og have tanket vand. Området vi sejler i og holder af, skulle være det mest solrige i Norden.

Jeg har før læst beretninger fra skærgården, hvor folk sejler fra havn til havn. Det gør vi ikke. Vi finder naturhavne og ankerpladser, og vi følger meget med i vejrmeldingerne. Dem sender svenskerne to gange i døgnet over VHF, og de er ret gode. Vores ankerpladser bliver så bestemt efter vejret, og der er altid en læ plads at finde. En gang lå vi ved en høj

ø godt forankret, for der var meldt om ret hård vind op til kulingstyrke. Vores erfaring med havne er ikke god, for det vælter ind med både i dårligt vejr, så man ligger 8-10 både uden på hinanden i flere rækker. Når så vinden kommer, kører hele rækken og støder sammen med dem foran. Så vi blev på vores ankerplads og lagde et ekstra anker ud op mod vinden. Om aftenen kunne vi så sidde og se ind til havnen. Næste dag kunne vi høre i radioen, at der havde været redningsaktion i selve havnen. Vi havde ligget fint

bare 200 meter derfra omringet af nysgerrige sæler.

En anden oplevelse havde vi ved Ydre-Tistlarne. Vi var tre gummibåde, der sejlede på en aftentur ud mellem de små skær for at se på sæler. Vi stoppede motorerne, og her var helt stille. Så kom der små nysgerrige hoveder op helt tæt på os. Der var nok halvtreds sæler, som svømmede rundt om os. De var lidt sky men også meget nysgerrige. Normalt har vi fotoapparater med, men denne gang var der ingen af os, der havde husket det. Med årene er vi blevet rig-

tig gode til at variere vores grillmad. Men en ret vi laver meget er med kartofler: En stanniolbakke, lidt flydende margarine, kartofler gulerod og løg i tern. Alle grøntsager kan bruges. Så drysses der salt og peber og andre krydderier over, alt efter smag, dette kan varieres uendeligt, låg på og op på grillen, når grillen er klar til kødet er kartoffelretten færdig.

Vi har nu sejlet i skærgården i snart 25 år, vi foretrækker den vestlige skærgård, for her er rene klipper og ingen myg. †